

بررسی کیفیت زندگی در بیماران مبتلا به ویتیلیگو: مطالعات مروری

فاطمه رضایی^{۱*}، فاطمه نجارزاده ریس^۲، زهرا غریبی^۳، راضیه صفار تلوری^۴، آرزو کردیان^۵، زهرا نجارزاده ریس^۶

۱- استادیار گروه پرستاری، دانشکده پرستاری مامایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل، مازندران، ایران

۲- دانشجوی کارشناس ارشد پرستاری مراقبت‌های ویژه بزرگسالان، دانشگاه علوم پزشکی کرمان، ایران

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد مراقبت‌های ویژه بزرگسالان، دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، ایران

۴- کارشناسی ارشد پرستاری سالمندی دانشگاه علوم پزشکی گلستان، بیمارستان امام خمینی بندر ترکمن، ایران

۵- دانشجوی کارشناسی ارشد روان پرستاری، علوم پزشکی مازندران، دانشکده پرستاری ومامایی ساری، مازندران، ایران

۶- گروه پرستاری بیمارستان شهدای قلعه گنج، کرمان، ایران

مقدمه: ویتیلیگو (vitiligo) که در فارسی به پیسی یا برص معروف است، شایع‌ترین اختلال دپیگمانتاسیون پوستی است که نیم تا دو درصد از کودکان و بزرگسالان را با نسبت جنسی یکسان در دنیا مبتلا نموده است (1). ویتیلیگو اگرچه بیماری جسمی است، اما به صورت همزمان مشکلات روان شناختی و اجتماعی شدیدی را برای مبتلایان به همراه دارد که سلامت روان بیماران را تحت تاثیر قرار می‌دهد و منجر به بار روانی قابل توجه و نقص در کیفیت زندگی آنان می‌شود و آثار روانی اجتماعی گسترده‌ای مانند: اضطراب، افسردگی و افکار خودکشی، حقارت‌های پیچیده، نقص شناختی، محدودیت‌های فیزیکی، ناراحتی، خجالت، خشم، ترس از صحبت درباره بیماری، شرم، انگ و اختلال در روابط اجتماعی را به همراه دارد و بنابراین شناخت عوامل زمینه ساز آن با اهمیت می باشد (2, 3, 4).

موارد و روش‌ها: در این مطالعه مروری، با استفاده از کلید واژه‌های فارسی ویتیلیگو (vitiligo) و کیفیت زندگی (quality of life) سلامت روان (mental health) به صورت مجزا و ترکیبی در پایگاه‌های فارسی جهاد دانشگاه (SID)، پایگاه‌های معتبر بین‌المللی پایمد و جستجوی دستی در گوگل سال ۲۰۰۹ تا ۲۰۲۴ انجام گرفت و ۱۹ مقاله مرتبط با موضوع مورد بررسی و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: ویتیلیگو یک بیماری خودایمنی مزمن است که با تخریب ملانوسیت‌ها و در نتیجه ایجاد لکه‌های رنگ پریده یا سفید پوست مشخص می‌شود (5). این اختلال رنگدانه اکتسابی با تأثیر ژنتیکی قابل توجهی که تقریباً یک درصد از جمعیت جهان را تحت تأثیر قرار می‌دهد. بیماران مبتلا به ویتیلیگو با اختلال قابل توجه کیفیت زندگی (QOL) در فعالیت‌های معمول، اشتغال و سلامت روانی- اجتماعی مواجه می‌شوند (6). بیماران مبتلا به ویتیلیگو خطر ابتلا به اختلالات روانپزشکی را افزایش می‌دهند. اضطراب و افسردگی نشان دهنده اصلی ترین شرایط روانی مرتبط با ویتیلیگو هستند، اما برخی شواهد علمی گزارش کرده‌اند که

اختلالات دیگری مانند اختلال وسواس فکری- اجباری (OCD)، اختلال شیدایی، اختلال دوقطبی و اسکیزوفرنی ممکن است همزمان بر بیماران ویتیلیگو تأثیر بگذارد (7). استرس اکسیداتیو، خودایمنی و تغییر ملانوزن مکانیسم‌های اصلی بیماری‌زایی ویتیلیگو هستند و ترکیبات طبیعی با یک یا چند مورد از آنها مقابله می‌کنند. تولید بیش از حد گونه‌های فعال اکسیژن (ROS) و کمبود آنزیم‌های آنتی اکسیدان باعث عدم تعادل وضعیت ردوکس سلولی و در نتیجه آسیب به ملانوسیت می‌شود (8).

نتیجه‌گیری: این مطالعات نشان می‌دهد که در سطح جهانی، بیماران مبتلا به ویتیلیگو به طور قابل توجهی در بهزیستی عاطفی، زندگی روزمره و سلامت روانی- اجتماعی خود تحت تأثیر قرار گرفته‌اند. مطالعات کمی و کیفی ارزیابی کردند که افرادی که از ویتیلیگو رنج می‌برند از طریق مسائل مرتبط مانند شرم، ناراحتی، خجالت و ناراحتی بدن در معرض خطر بیشتری برای زندگی هستند. محدودیت‌های مربوط به فقدان نسبی مطالعات دردسترس و نیاز روزافزون به کاهش بار این بیماری‌های مزمن نشان می‌دهد که ادامه کارآزمایی‌های بیشتر الزامی است.

کلمات کلیدی: ویتیلیگو، کیفیت زندگی، سلامت روان، مطالعات مروری

منابع:

1. Bergqvist C, Ezzedine K. Vitiligo: A Review. *Dermatology* 2020; 236(6): 571-92.
2. Ramakrishna P, Rajni T. Psychiatric morbidity and quality of life in vitiligo patients. *Indian J Psychol Med* 2014; 36(3): 302-3.
3. Kostopoulou P, Jouary T, Quintard B, Ezzedine K, Marques S, Boutchnei S, et al. Objective vs. subjective factors in the psychological impact of vitiligo: the experience from a French referral centre. *Br J Dermatol* 2009; 161(1): 128-33.
4. Osinubi O, Grainge MJ, Hong L, Ahmed A, Batchelor JM, Grindlay D, et al. The prevalence of psychological comorbidity in people with vitiligo: a systematic review and meta-analysis. *Br J Dermatol* 2018; 178(4): 863-78.
5. Rodrigues M, Ezzedine K, Hamzavi I, Pandya AG, Harris JE; Vitiligo Working Group. New discoveries in the pathogenesis and classification of vitiligo. *J Am Acad Dermatol*. 2017;77(1):1-13. doi: 10.1016/j.jaad.2016.10.048
6. Silverberg JI, Silverberg NB. Association between vitiligo extent and distribution and quality-of-life impairment. *JAMA Dermatol*. 2013;149(2):159-164. doi: 10.1001/jamadermatol.2013.927
7. Chen C.-Y., Wang W.-M., Chung C.-H., Tsao C.-H., Chien W.-C., Hung C.-T. Increased risk of psychiatric disorders in adult patients with vitiligo: A nationwide, population-based cohort study in Taiwan. *J. Dermatol*. 2020;47:470–475. doi: 10.1111/1346-8138.15290.
8. Vaccaro M., Bagnato G., Cristani M., Borgia F., Spatari G., Tigano V., Saja A., Guarneri F., Cannavò S.P., Gangemi S. Oxidation products are increased in patients affected by non-segmental generalized vitiligo. *Arch. Dermatol. Res*. 2017;309:485–490. doi: 10.1007/s00403-017-1746.

18th International Conference on
Health, Treatment
and Health Promotion

Event Place: Tbilisi, Georgia
www.hwccsf.ir

مجمع بین‌المللی کنفرانس بین‌المللی

یهداشت، درمان و ارتقای سلامت | گرجستان

18th International Conference on Health, Treatment and Health Promotion
مجمع بین‌المللی کنفرانس بین‌المللی

۱۸ آبان ماه ۱۴۰۳